

ermənilərin Azərbaycanın Qarakənd ərazisində tövərdikləri beynəlxalq miqyaslı sui-qəsd müstəqillik tariximizin ən facieli səhifələrindən biridir. Otuz bir il bundan əvvəl Xocavənd rayonun Qarakənd kəndi yaxınlığında Mi-8 hərbi helikopterin Ermənistən silahlı qüvvələri tərəfindən raketlə vurulması nəticəsində heyət üzvləri və sərnişinlərin hamısı həlak olmuşdu. Azərbaycanın ilk dövlət katibi Tofiq İsmayılov, baş prokuror İsmət Qayıbov, dövlət müşaviri Məhəmməd Əsədov, baş nazirin müavini Zülfü Hacıyev, keçmiş SSRİ xalq deputatları Vaqif Cəfərov və Vəli Məmmədov, Prezidentin İcra Aparatının şöbə müdürü Osman Mirzəyev, nazir müavini Qurban Namazəliyev, vilayət prokuroru İqor Plavski, Daxili İşlər İdarəsinin rəisi Vladimir Kovalyov, milli təhlükəsizlik idarəsinin rəisi Sergey İvanov, fəvqələdə vəziyyət rayonunun komendantı Nikolay Jinkin, Qazaxistən daxili işlər nazirinin müavini Sanal Serikov, milis general-mayoru Mixail Lukaşov, polkovnik-leytenant Oleq Koçerev, dövlət katibinin köməkçisi Rafiq Məmmədov, Azərbaycan televiziyanın əməkdaşları Alı Mustafayev, Arif Hüseynzadə, Fəxrəddin Şahbazov, helikopter heyətinin komandiri Vyacheslav Kotov, heyət üzvləri Gennadi Dömov və Gennadi Yarovenko ermənilərin həyata keçirdikləri sui-qəsdin qurbanı oldular.

Üstündən 31 il keçməsinə baxmayaraq, hadisə ilə bağlı bir sıra qaranlıq məqamlara bu günə kimi hələ də aydınlaşdırılmış, bir çox suallara hələ də cavab tapılmayıb.

Sonradan istintaq müəyyən etmişdir ki, 1991-ci il noyabrın 20-də saat 12:57-də Ağdam aeroportunun uçuş zolağında iki helikopterin yanacaq çənləri doldurulub. Mi-8 N69 helikopterini 1981-ci ildə Əfqanistan dö-

cəhd göstəridilər. Lakin bu istənilən səviyyədə deyildi. Həmin vaxt keçmiş SSRİ prezidenti, əlləri dirsəyin qədər xalqımızın qanına batmış, ermənilərin əlinde oyuncaga çevrilən M. Qorbaçov qanunsuz silahlıların əhalidən yığılmış haqqında sərəncam imzaladı. Həmin sərəncama əsasən Qarabağda azərbaycanlı kəndlərinin əhalisinin əlinde olan-qalan qıştufləngəri də yiğildi, ermənilər isə bu barədə

hüquq-mühafizə orqanları tərəfindən heç bir ölçü götürülmədi. Həmin iclasda Azərbaycan hökumətini temsil edən nümayəndələr iştirak etmirdi. Qapalı keçirilən görüşdən bir neçə saat sonra, B. Yeltsin və N. Nazarbayev mitinq iştirakçılarının qarşısına çıxaraq çıxış etdilər. Həmin çıxışı ermənilər çox böyük sevinc və sürəkli alqışlarla qarşılıdlı. Sonra nələr baş verdi?! Həmin mitinqdən sonra beş ay müddətində Qarabağda bütün azərbaycanlılar yaşıyan kəndləri və qəsəbələri ermənilər zorla, silah gücüne boşaldılar, yüzlərlə ev yandırıldı, əhalinin var-dövleti qarət edildi.

1991-ci ilin yay aylarından başlayaraq Qarabağ və ətraf rayonlarda bütün quru yollar bağlanmışdı. Ermənilər həmin yollara nəzarət edirdilər. Həmin vaxt bölgədə fəvqələdə vəziyyət və komendant saatı tətbiq olunmuşdu. Buna baxmayaraq, ermənilər azərbaycanlı yaşıyan kəndlərə gedən yollarda terror aksiyaları həyata keçirir, pusqu qurur, maşınları, avtobusları gülləbaran edirdilər. Bölgədə çox çətin və ziddiyətli vəziyyət yaranmışdı. İnsanlar fəvqələdə vəziyyətə arxayın olsalar da, ermənilər sabitliyi demək olar ki, hər gün pozurdular. Kəndlər bir-bir işğal olundurdu. 1991-ci ilin noyabrın 18-də Xocavənd kəndi işğal edildi. Ağdamın mərkəzi meydani məcburi köçkünlərlə dolmuşdu. Həmin dövrə Ağdamda da vəziyyət olduqca gərgin idi. Noyabrın

məlumat çatdırılmışdır. Keçmiş Martuni rayonundan həmin yerə gəlmək üçün ermənilərə yarı saat vaxt lazım idi. Bu istiqaməti ermənilərə işaret verən kim ola bilərdi?!. Xarici ölkələrin keşfiyyat orqanlarının nümayəndələri?! Qeyd edək ki, helikopterin vurulması ilə bağlı həmin dövrə saysız-hesabsız fərziyyələr və şayiələr dəlaşıldı.

Növbəti gün səhər saat 11-dən sonra hadisə yerinə getməyə icazə verdilər. Aydın idi ki, qəza yerində təmizləmə işləri aparılıb və ermənilər bütün izləri silmək isteyiblər. Çox dehşətli menzərə idi. Açıq-aydın görünürdü ki, helikopter yerdə partladılın yandırılmış, cəsədlər isə tanınmaz hala salınmışdır. Cəsədlərdən bir neçəsi isə helikopterin düşdüyü yerdən təxminən 500-600 metr kənarda tapıldı. Cox ehtimal ki, onlar sağ olduğunu üçün az da olsa uzağa gedə bilmisdilər. İstintaq qrupu tərəfindən dindirilən bir çoban hadisə yerinə yaxın ərazidə qoyun otarırmış. Çoban qəzanın necə baş verəməsi ilə bağlı bildirmişdi ki, helikopter atəş nəticəsində yerə düşüb və yerə düşən kimi partlamayıb. Yerə düşəndən sonra yuxarı qalxmağa cəhd edib, ancaq qalxa bilməyib. Bu da onu sübut edirdi ki, orada helikopter partlaması olmayıb, hər şey sonradan ermənilər tərəfindən törədilib. Göy otun üstündə olan cəsədlər yanmaqdə qapqara otlar isə gömögöy idi.

Qarakənd faciası

31 ildir çözülməyən sırr

yüşlərində iştirak etmiş kapitan Lantey Mamontov və kapitan Pyotr Babuşkin idarə etməliydi. İkinci helikopter Mi-8 N72 isə birinci müşayiət etməli idi. Nədənse ikinci helikopter müşayiət olunmadan, yəni təhlükəsizliyi təmin edilmədən saat 13:48 dəqiqədə birincinin yerinə havaya qalxb. Hesablamalara görə, Qarakənd üzərində üç yüz metr yüksəklilikdə uçan Mi-8 N72 helikopteri 1991-ci il noyabrın 20-də saat 14:42-də vurulub. Maraqlıdır ki, bu facie haqqında xəbər Xankəndidə erməni dilində yayımlanan "Vətən və vətəndaş" verilişinin xəbərlər bölümündə saat 15:30-da verilib. Halbuki, həmin vaxt Azərbaycanda hadisənin baş verməsi haqqında heç bir məlumat olmayıb və demək ki, ermənilər bu sui-qəsdi əvvəlcədən planlaşdırıblar. Peşə fəaliyyətimlə əlaqədar olaraq Qarabağ münaqişəsinin başlandığı ilk günlərdə hadisələrin içərisində olmuşam və bölgədə baş verən faciələrin sahidiyəm. Ermənilərin dinc azərbaycanlıları qarşı tərətdiyi terror və qətl hadisələri kortəbi baş vermində, bu cinayətlər planlı şəkildə tərədiildi.

Faciənin mahiyyətinə varmaq üçün münaqişənin alovlandırılması, qanlı müharibəyə əvvərilməsi səbəbələrinə diqqət yetirək. Məlum olduğu kimi, Azərbaycan 1991-ci ilin oktyabr ayının 18-də dövlət müstəqilliyini elan etdi. Çökəmkədə və dağılmaqda olan keçmiş sovet imperiyası bu müstəqilliyi ve azadlığı çox böyük qısqanlıqla, eyni zamanda qatı düşmən kimi qarşılıdı, xalqın azadlıq və müstəqillik istəyini Qarabağda məskunlaşmış erməni separatçılarının əli ilə boğmağa başladı. Baxın, 1991-ci ilin oktyabr ayında azərbaycanlılar yasaşan İmərat Qərvənd, Tuğ, bir qədər sonra isə Cəmili, Meşəli və digər kəndlər erməni işgalına məruz qaldı. Həmin kəndlərdən minlərlə insan öz evindən qovuldu və onlar məcburi köçküni kimi Ağdamə üz tutdular.

Təbii ki, Azərbaycanın o vaxtkı rəhbərləri münaqişənin alovlanması qarşısını almağa

heç bir söz deyən tapılmadı. Əksinə, həmin dövrə erməni silahlı dəstələri yaradılır, silah-sursatla təmin edilir, azərbaycanlılara, sözün əsl mənasında, divan tutulurdu. Qarabağ artıq od-alov içinde idi. Ermənilər yolları kəsir, azərbaycanlılar yaşıyan kəndlərə hücum edir, evləri yandırır, mal-qarani sürüb aparır, insanları qətəl yetiridilər. Cəzasız qaldıqları üçün Qarabağda yaşıyan ermənilərin qanuna zidd, separatizm meyilləri, düşmənciliyə, dini ayrı-seçkiliklə qarşı yönelik hücumları, texribatları hər gün daha da artırdı. Bir daha qeyd edim ki, 1991-ci ilin payız ayları başlayanda Qarabağda onlarla azərbaycanlı kəndi artıq boşaldılmışdı. Qanlı qırğını dayandırmaq üçün 1991-ci ilin sentyabr ayının 26-da Rusiya Prezidenti Boris Yeltsin, Qazaxistan Prezidenti Nursultan Nazarbayev və Azərbaycan Prezidenti Ayaz Mütəllibov Qarabağa gəldilər. Həmin vaxt onları qarşılıyanlar arasında jurnalist kimi iştirak edirdim. Xocalı aeroporto ermənilər tərəfindən mühasirəyə alınmışdı, hər tərəfdə Rusiyadan, Qazaxıstanın və Ermənistən bayraqları dalğanlaşdırıldı. Erməni qızları əllerindəki duz, çörək və şərbətlə Rusiya və Qazaxistan prezidentini sevincə qarşılıdlar. Bu vaxt Azərbaycan prezidenti kənarda qaldı. Xankəndinin mərkəzində ermənilərin böyük bir mitinqi keçirilirdi. Erməni kütle Rusiya və Qazaxistan prezidentlərini sürəkli alqışlarla qarşılıyaraq qonaqları Muxtar vilayətin İcraiyyə Komitəsinin binasına dəvət edildər. Azərbaycan prezidenti Ayaz Mütəllibov həmin binaya buraxılmadı. O, məcbur olub vilayət təşkilat komitəsinin tikanlı məftülərlə əhatələnmiş binasına getdi. Ermənilər buraya gəlmiş azərbaycanlı jurnalistləri söyür, təhqir edir, təpikləyir və bizi iclasın getdiyi binadan uzaqlaşdırmağa çalışırlar. Həmin vaxt ermənilər azərbaycanlı jurnalist Nadejda İsmayılovanı qadın olmasına baxmayaraq, vurur və binadan çıxmamasını tələb edirdilər. Bir türk jurnalistini isə ermənilər girov götürdülər. Bu haqsızlıqla və ermənilərin tərətdiyi cinayətlərə

20-də səhər dövlət katibi Tofiq İsmayılovun rəhbərliyi ilə dövlət və hökumət nümayəndələri Ağdamə gəldilər və kəndlərdən qovulmuş əhali ilə görüş keçirildi. Zal tamamilə dolu idi. Rəyəsət heyətində Tofiq İsmayılov eyleşmişdi. Digər rəsmilər də zalda idi. Qarabağda fəvqələdə vəziyyət rejiminin komendantı Jinkin də ordaydı. Tofiq müəllim ona sual verdi ki, "siz hərbi komendantsınız, bölgəyə cavab-dehsiniz. İnsanlar isə erməni vəhşiliyindən danışır. Niye tədbir görmürsünüz?" Hərbi komendantla Tofiq İsmayılovun çox sərt söhbəti oldu. Xocavənd istiqamətində getmək qərarı həmin iclas zalında verildi. Qəfil qərar idi və əvvəlcədən belə söhbət yox idi. Texminən bir iclas keçirildi. İclasdan çıxanda gördüm ki, İsmət Qayıbov və Məhəmməd Əsədovun əyinlərində yüngül kürk və kürklərinin altında silah var idi. Aeroporta yola düşəndə çox adam gördü ki, ruslara məxsus hərbi UAZ böyük sürütlə Xankəndiyə tərəf getdi. Onların kim olduğunu müəyyənləşdirmək mümkün deyildi.

Ağdam aeroportuna çatanda hərbi vertolyot artıq uçuşa hazır idi. Hər kəs vertolyotun göyərtəsinə daxil olaraq öz yerini aldı, jurnalistlərə çatanda yer az olduğundan Osman Mirzəyev elan etdi ki, yalnız Azərbaycan Televiziyanın müxbiri və operatoru gedəcək. Bu proses texminən iki saatə yaxın vaxt apardı. Hesab edirəm ki, həmin müddətə vertolyotun herəkət istiqaməti haqqında ermənilər



Salman ALIOĞLU,
"Respublika".